[illegible] 1843. N°. 170.

ARNHEMSCHE COURANT

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* [illegible] weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dings-dag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 [illegible] de drie maanden.)

DINGSDAG 29 AUGUSTUS.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot [illegible] regels *f* 1,00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

[De] nieuwe belasting-voordragten.

(*Zie n°. 169.*)

[illegible] VAN DER HEIM opende het tooneel met eene [illegible] het ontwerp van wet op het regt van [illegible] Hij hoopt door dit ontwerp aan de [illegible] eene meerdere inkomst van *f* 993,600 te [illegible].

[illegible] gewijzigd ontwerp heeft men enkele ver[illegible]gen op het vroeger aangebodene voorgesteld, [illegible] het wezen der zaak komt het daarmede [illegible] Verhooging van het regt van successie in de [illegible] linie, invoering van een gelijk regt in de regte lijn.

Het hoofdbezwaar tegen deze belasting is, dat zij [illegible] kapitaal aantast en daardoor het nationaal vermogen vermindert, tot armoede leidt. Het voorloopig verslag der centrale afdeeling zeide daar[illegible]: »Doch vooral ook uit een oeconomisch [oog]punt heeft men deze belasting onstaatkundig [illegible]. Men heeft zich te dien opzigte beroepen »op de beroemdste schrijvers in het vak der staats[huis]houdkunde, die alle belastingen, welke het [kapi]taal treffen en daardoor den nationalen rijkdom [ver]minderen, als hoogst nadeelig hebben gekenmerkt. [illegible] men eene te groote uitbreiding van »het successie-regt in het algemeen ongeraden en »schadelijk. Maar in het bijzonder acht men zulks »[illegible] aanzien van het regt van successie in de »regte lijn, alzoo de belasting daarbij juist het ka»pitaal zou treffen, hetwelk tot voortzetting van »het bedrijf of den staat des overledenen niet kan »gemist worden. Uit dat oogpunt zou men vreezen, »dat zoodanige belasting inderdaad den handel en »de nijverheid zou kunnen belemmeren, en, zoo »zij [illegible] de armoede niet bereiken kan, dan toch »ontwijfelbaar, door vermindering van het nationaal »kapitaal, tot armoede zou leiden."

Men ontneemt door het successie-regt, want de aanmerking geldt niet alleen tegen dat in de regte lijn, maar tegen ieder successie-regt, aan den boe[del] een gedeelte van zijn kapitaal, het nationaal vermogen wordt daardoor zooveel kleiner, dewijl de [illegible] dit vernietigt, het improductief ver[illegible]. Sedert wanneer gelooft men, dat eene vermindering van het nationaal vermogen eene voor den staat onverschillige zaak is? Werd het nationaal vermogen niet door andere bronnen gevoed en ver[meerderd], eene belasting op het kapitaal zou tot algemeene armoede lijden.

In ieder land, in elken toestand is derhalve eene dergelijke belasting af te keuren, maar zij is dit dubbel daar, waar die bronnen, uit welke het nationaal vermogen ontspringen moet, spaarzamer vloeijen, waar het nadeel door minder voordeel van [illegible] zijde vergoed wordt. In dien toestand [illegible] wij ons. Bij onze afnemende welvaart, bij [kwij]ning van meest alle takken van bestaan, gedeeltelijk ten gevolge van eenen onmatigen druk van belastingen, is het gevaarlijk eene proef als de voorgestelde te nemen. Door het successie-regt zal jaarlijks het nationaal vermogen, volgens de berekeningen des ministers, met ruim vier millioen gulden verminderd worden. Heeft men er nu aan gedacht om van de andere zijde hulpbronnen te openen, waardoor goedgemaakt worden zou, wat men door de belasting had doen te niet gaan?

Tegen onwederlegbare aanmerkingen heeft het bestuur niets dan algemeene redeneringen over kunnen stellen. »Het langdurig bestaan," zegt het, »van de voorgestelde belasting in die landen, »waarin de meeste vooruitgang in welvaart en nij»verheid wordt opgemerkt, strekt ten bewijze, »dat, uit een staatkundig oogpunt beschouwd, »geene nadeelen hoegenaamd voor den nationalen »rijkdom daaruit zijn te verwachten"

De minister is, bij het aanvoeren van dezen grond, niet zeer gelukkig geleid geweest; want juist hetgeen hij *voor* zich aanvoert, pleit *tegen* hem. Zeer natuurlijk is het, dat in die landen, »waarin de »meeste vooruitgang in welvaart en nijverheid wordt »opgemerkt," deze belasting, zoo zij daar bestaat, niet tot nadeel *schijnt* te strekken. Juist die vooruitgang in welvaar en nijverheid doet het nadeel minder uitkomen, verbergt er het verkeerde van. Wanneer welvaart en nijverheid zoo zeer bloeijen, dat zij het nationaal vermogen jaarlijks met acht, tien, twaalf ten honderd doen vermeerderen, bemerkt men het minder, zoo ook al eene belasting het jaarlijks met twee, drie, vier ten honderd vermindert. De slotsom blijft altijd nog gunstig; de bloei neemt toe. Maar gevoelt men in zulke landen het nadeel minder, dewijl het door grootere winsten van de andere zijde vergoed wordt, geheel anders moet dit gaan in een land van *malaise* en toenemende armoede. Het eene land moge bloeijen *ondanks* de belasting, nimmer *ten gevolge* van deze: daaruit gelijke gevolgen tot een ander af te leiden, zou eene grove dwaling zijn. Het beginsel blijft voor allen hetzelfde, maar werkt in het eene land minder nadeelig dan in het andere; uithoofde van de verschillende omstandigheden, waarin zij zich bevinden, die in het eene land het gebrek bedekken, terwijl het in het andere land aan de middelen daartoe ontbreekt.

De minister begreep zelf, dat zijne wederlegging van het door de centrale afdeeling vermeld bezwaar meer dan zwak was, en zocht zijn voorstel daarom te verdedigen, door op het geringe der belasting te wijzen. »Het wordt wel niet ontkend," zegt hij, »dat een hooggedreven successie-regt de kapitalen »doet verminderen, maar de regering is van gevoe»len, dat dit bezwaar niet bestaat bij het door »haar voorgedragen successie-regt in de regte lijn, »hetwelk zoo gering is, dat geene merkbare ont»bering voor de erfgenamen daaruit kan voortvloei»jen, terwijl het grootste gedeelte der meest ge»goede ingezetenen, die het hoogste regt zouden »moeten betalen, geene bedrijven uitoefent, en »voor de overigen de ruime vrijstelling en ver»mindering van den taks der belasting allen grond »tot vrees voor nadeel doen vervallen!"

Het successie-regt vermindert dus de kapitalen dan alleen, wanneer het hoog is. Wanneer is dit nu het geval? Hoe vele percenten moeten er gevorderd worden om het kapitaal te verminderen, hoe veel kan men vragen, zonder dit aan te spreken? De minister had dit wel mogen mededeelen. Bij zijn zwijgen, zal het wel niet gewaagd zijn, gelooven wij, te stellen, dat de belasting op de erfenissen altijd de kapitalen, maar niet altijd in gelijke mate, aantast, nu eens meer, dan eens minder, naarmate zij zwaarder of geringer is.

Doch is die geringheid der belasting niet maar slechts een hulpmiddel, door hetwelk men hare aanneming mogelijk tracht te maken? Eenmaal het beginsel aangenomen, de voordragt wet geworden zijnde, is het zoo ligt daarin vermeerdering te brengen. Het beginsel is dan immers erkend, waarom zou men, wanneer de nood gebiedt, er niet eenige uitbreiding aan geven? Waar het op een beginsel aankomt, verraadt het zwakheid, wanneer men dit daardoor tracht te verdedigen, dat men er slechts eene zeer beperkte toepassing aan geven zal. Want is het beginsel slecht, zoo is iedere toepassing eene fout; is het beginsel goed, waarom er dan geene meer uitgebreide toepassing aan gegeven? Het meer of min hooge der belasting kan hier niet in aanmerking komen, want, rust zij op eenen slechten grondslag, zoo moet zij, hoe gering ook de tegenwoordige voordragt mogt zijn, verworpen worden. Juist tegen eene eerste voordragt is het, dat men het meeste waken moet: want is de eerste stap gedaan, wij kunnen onmogelijk voorzien, waartoe de volgende ons brengen zullen.

Dat derhalve de belasting op de erfenissen de kapitalen aantast, het nationaal vermogen vermindert, tot algemeene verarming leidt, is boven twijfel; de minister zelf heeft het niet geheel durven ontkennen. Men zou gelooven, dat dit voldoende moest geweest zijn om de vroegere voordragt te doen intrekken; maar men moet zich nog meer verwonderen, dat dit niet gebeurd is, wanneer men met dit hoofdbezwaar zich nog zoo vele anderen ziet vereenigen, welke het bestuur zoo goed als onopgelost heeft moeten laten.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Servische grenzen, *14 aug.* *Kara Georgewitsch* is in Kragujewatz teruggebleven, om daar de aankomst van den bekrachtigings-berat af te wachten. De Fransche consul, welke zich derwaarts begeven zou, is onderweg teruggekeerd, toen hem de uitslag der volksvergadering en de verklaring van *Wutschitschs* bereidwilligheid ter kennis kwam. Men verhaalt dat *von Lieven*, op de tijding dat de consuls van Frankrijk en Engeland de vergadering wilden bijwonen, met den grootsten spoed dezelve heeft doorgedreven, om het gevaarlijke voorbeeld der inmenging dezer mogendheden in de Servische aangelegenheden te voorkomen, hetgeen hem gelukt is. (*Köln. Zeit.*)

ITALIE.

De Oostenrijksche regering heeft met de verschillende vorstendommen van Italië, door welker gebied de Po stroomt, benevens met de Sardinische staten een verdrag gesloten, met het doel om, de op deze rivier voor den handel zoo belemmerende, verschillende tollen af te schaffen. Men kan dit verdrag als een' eersten stap tot een gelijkvormig tarief voor geheel Italië beschouwen. Inderdaad, dit is het doel van Oostenrijk, welke mogendheid in de oprigting van een Zuid-Europeesch tolverbond, een' mededinger en tegenwigt tegen het Pruissische op het oog heeft.

DUITSCHLAND.

Uit Sleeswijk-Holstein, 18 aug. De verloving van den vermoedelijken troonopvolger in Denemarken, prins *Frederik* van Hessen, met de grootvorstin *Alexandra* van Rusland, geeft hier veel stof tot gesprekken. Al gelooft men ook niet algemeen daaraan dat Rusland en Pruissen aan den prins het bezit der Duitsche hertogdommen Sleeswijk en Holstein gewaarborgd hebben tegen afstand van zijne aanspraak op de opvolging in Keur-Hessen, zoo vindt dit gerucht bij de groote menigte toch gehoor, en daar men niets minder wenscht dan eene eeuwigdurende vereeniging met Denemarken, zoo is men daarover natuurlijk niet verheugd. Maar algemeen is de afkeer, welken men tegen deze betrekking met Rusland voedt. Men spreekt er van hoe gelegen onze schoone Oostzee-havens, Kiel, Eckernförde, Flensburg, enz. voor Rusland zijn, hoe ligt het daardoor vasten voet in Duitschland zou kunnen bekomen, enz. Nog grooter is de tegenzin deswege in Denemarken, waar men zich algemeen, zoowel in de pers als mondelings, tegen zulk eene naauwe verbinding met Rusland verklaart. (*F. O. P. Z.*)

Frankfort, 24 *aug.* Volgens berigten van reizigers is heden nacht tusschen twaalf en één uur de Meinstoomboot *Leopold*, tusschen Kostheim en Hochheim in de duisternis op een houtvlot gevaren, en daar de steven door den geweldigen stoot werd ingedrukt, terstond gezonken. De manschap zoowel als de twintig passagiers, welke zich op de boot bevonden, hebben zich op het vlot en van daar op het land gered.

Van den Mein, 24 *aug.* Onder onze financiemannen heeft het eenig opzien verwekt, dat de Noord-Amerikaansche centrale regering het beheer harer financiële aangelegenheden in Europa aan het huis *Rothschild* ontnomen en aan het huis *Baring brothers & Comp.* te Londen heeft opgedragen. Het door de *Rothschilds* in der tijd te kennen gegeven wantrouwen, toen de Amerikaansche regering eene leening wilde sluiten, schijnt de oorzaak hiervan te zijn. — De ongelukkige toestand der Nederlandsche financiën begint hier veel bezorgdheid te geven. Velen, die in het bezit van Hollandsche papieren waren, hebben zich daarvan ontdaan. De speculatie heeft ongetwijfeld mede de hand in het spel, daar zij de vrees voor een staatsbankroet tracht aan te wakkeren, en hierdoor de effecten te drukken. In ieder geval is het hoog tijd, dat er van de zijde van Holland iets beslissends geschiede, om daardoor het openbaar vertrouwen te herstellen.

PRUISSEN.

Berlijn, 19 *aug.* De kleur en vorm eener tolverbondsvlag zal, naar een besluit des ministers van financiën van 29 april dezes jaars overeenkomstig de goedkeuring der verbonds-staten, groen zijn, de breedte aan het boveneinde 64¼ duim (1¼ vlagdoekbreedte) en de lengte 135 duim bedragen.

ENGELAND.

Londen, 24 *aug.* Heden heeft de plegtige sluiting der parlements-zitting door de koningin in persoon plaats gehad. H. M. heeft bij die gelegenheid de volgende troonrede gehouden:

Mylords en Mijne Heeren!

» De toestand der openbare aangelegenheden stelt mij in staat deze langgerekte zitting te sluiten en u van eene verdere waarneming uwer parlementaire pligten voor het oogenblik te ontheffen.

» Ik zeg u dank voor de door u genomene maatregelen om mij in staat te stellen, volkomene uitwerking te geven aan de onderscheidene verdragen, welke ik met vreemde mogendheden gesloten heb.

» Ik heb van ganscher harte mijne bekrachtiging verleend aan het door u mij gedane voorstel tot uitbreiding der middelen van godsdienstig onderwijs in volkrijke parochiën, door een gedeelte van de inkomsten der kerk tot de bezoldiging van een grooter aantal leeraars te bezigen.

» Ik koester de hoop, dat de wijze en welgezinde inzigten der wetgeving ondersteund zullen worden door den ijver en de vrijgevigheid mijner onderdanen, en dat alzoo in vele districten des lands beter voorzien zal worden in de openbare eeredienst en in het toezigt der godsdienst-leeraars.

» Ik zie met genoegen de aanneming der parlements-acte, die ten doel heeft om allen twijfel weg te nemen ten aanzien van de regtsmagt der Schotsche kerk in het toelaten van leeraars, en om aan het volk en aan de hoven der kerk de algeheele uitoefening van derzelver respective regten te verzekeren.

» Het is mijne ernstige hoop, dat deze maatregel strekken zal om den godsdienst-vrede in Schotland te herstellen en om de gevaren af te wenden, welke eene heilige instelling bedreigd hebben, die van het hoogste gewigt voor het geluk en de welvaart van dat gedeelte mijner staten is.

» Ik ontvang bij voortduring van alle vreemde mogendheden verzekeringen van derzelver vriendschappelijke gezindheid en van derzelver ernstig verlangen tot handhaving van den vrede.

Mijne Heeren van het Huis der Gemeenten!

» Ik zeg u dank voor de bereidwilligheid en vrijgevigheid, waarmede gij de benoodigde gelden voor het tegenwoordige jaar hebt goedgestemd. Het zal steeds mijne bijzondere zorg zijn om strikte zuinigheid te vereenigen met hetgeen de openbare dienst des lands vereischt.

Mylords en mijne Heeren!

» In eenige districten van Wallis is de openbare rust verstoord geworden door onwettige zamenscholingen en onlusten, welke met geenerlei staatkundige aanleiding in verband staan. Ik heb de maatregelen genomen, welke ik als het best berekend beschouwd heb om het oproer te bedwingen en om de schuldigen te ontdekken en te straffen.

» Te gelijker tijd heb ik onderzoek laten doen naar de omstandigheden, welke aanleiding gegeven hebben tot onlusten en geweldadigheden in een gedeelte des lands, hetwelk zich doorgaans door goede orde en gereede gehoorzaamheid aan de wet onderscheidt.

» Met leedwezen heb ik de gestadige pogingen opgemerkt, die aangewend worden om misnoegen en ontevredenheid onder mijne onderdanen in Ierland op te wekken en hen aan te hitsen om eene herroeping der wetgevende vereeniging te vragen.

» Mijn ernstig verlangen is steeds geweest en zal steeds blijven om het bewind van dat land in eenen geest van strikte regtvaardigheid en onpartijdigheid te voeren, en met het parlement zamen te werken om in de bestaande wetten zoodanige verbeteringen te brengen, als strekken kunnen om den maatschappelijken toestand van Ierland te verbeteren en de natuurlijke hulpbronnen van dat land te ontwikkelen.

» Uit de diepe overtuiging dat de wetgevende vereeniging niet minder noodzakelijk is tot bereiking dier doeleinden, dan tot de kracht en duurzaamheid mijns rijks, is het mijn vast besluit om met uwe hulp en onder den zegen der goddelijke Voorzienigheid, dien grooten band van vereeniging tusschen de twee landen ongeschonden te bewaren.

» Ik heb mij onthouden om meerdere magt te vragen tot het tegengaan van ontwerpen vijandig tegen de eendragt en welvaart mijner staten, eensdeels omdat ik ongaarne aan de gewone wet geene toereikende kracht toeken, en anderdeels omdat ik vertrouw op de goede gezindheid en op de vaderlandsliefde mijns volks en op de plegtige verklaringen des parlements ten behoeve der wetgevende vereeniging.

» Ik houde mij verzekerd dat degene onder mijne getrouwe onderdanen, welke invloed en gezag in Ierland hebben, met al hunne magt een stelsel van verderfelijke onrust tegengaan zullen, hetwelk daar te lande de nijverheid vernietigt en den vooruitgang belemmert, en hetwelk tusschen de onderscheidene rangen mijns volks gewaarwordingen van onderling wantrouwen en vijandigheid doet ontstaan.”

— De prins *van Joinville* en de hertog *d'Aumale*, welke zich eerst sedert het begin dezer week hier bevinden, maken zich gereed om reeds heden weder te vertrekken. Men gelooft dat deze snelle afreize in verband staat met onverwachte schikkingen. Sommige personen houden het er voor dat het veroorzaakt is door de aankomst van den regent van Spanje.

FRANKRIJK.

Parijs, 24 *aug.* De *Constitutionnel* is van oordeel, dat het grootste gevaar, hetwelk Spanje kan loopen, uit den federalen geest voortkomt of liever uit den geest van isolering en verdeeldheid, die in de Spaansche steden en provinciën heerscht. De eerste en blijvende oorzaak van zwakheid en ondergang voor dat land is het gebrek aan eenheid en gemis van een centraal gouvernement.

Parijs, 26 *aug. Telegrafische depêche: Perpignan*, 25 *aug.* De gesteldheid van Barcelona heeft zich den 23sten verbeterd. De wettelijke autoriteiten hadden hare functiën hervat. De junta was feitelijk ontbonden. De president en onderscheidene leden waren naar Madrid vertrokken. De provincie Barcelona had zich tegen de junta verklaard.

Prim heeft formeel verklaard, dat hij het *Lopez*-ministerie ondersteunde.

Men zag eerstdaags de aankomst van acht bataljons te Barcelona te gemoet. De generaal *Ar*[illegible] vond zich steeds op de citadel. Hij heeft [illegible] gering zijne demissie ingezonden.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 26 *aug.* Men verzekert, d[illegible] handeling der voordragt van wet, nopens [illegible] successie, in de afdeeling der Tweede Kamer [illegible] ten-Generaal zoo zeer is gevorderd, dat men [illegible] de beraadslagingen over dat belangrijke wets-o[illegible] bij de Kamer kan te gemoet zien.

ARNHEM, 28 augustus.

Van meer dan eene zijde hebben wij aanmerk[illegible] ontvangen tegen de wederlegging van de *Staat*[illegible] *rant*, (voorkomende in haar nommer van den [illegible] augustus) waarbij weersproken wordt de in [illegible] *hemsche Courant* van het 17den augustus ve[illegible] omstandigheid, dat de miliciens van dit jaar, [illegible] kapotjassen, in mouwvesten de wacht moesten [illegible] ken. Wij hebben die wederlegging der *Staat*[illegible] *rant* onmiddellijk in ons blad overgenomen, [illegible] wij wilden, dat ook de andere partij zich ter [illegible] diging deed hooren.

Dat op eenige plaatsen de miliciens, zonde[illegible] jassen, en slechts in mouwvesten, de wacht [illegible] ken hebben, kan misschien zonder kennis [illegible] departement van oorlog geschied zijn, doch me[illegible] kan de *Arnhemsche Courant* vermoeden, [illegible] schillende personen, op geheel verschillende [illegible] haar daaromtrent zouden hebben willen bedri[illegible]

(*de Be*[illegible]

Mengelwerk.

De valsche bruidegom.

(*Vervolg en slot van n°. 169.*)

Ongeveer veertien dagen na het vertrek van m[illegible] DE MELLAN landde ALBERT DE KERBRIANT aan de [illegible] van Toulon aan. Zonder zich den tijd te gunnen [illegible] zijne uit Indië medegebragte kleeding te verw[illegible] voor de inlandsche, ijlde hij naar het postka[illegible] om de woning van mevrouw DE MELLAN uit te vo[illegible] Men wees hem haar landgoed aan. Zich op een [illegible] paard werpen en de stad in de aangewezene [illegible] te verlaten was het werk van een oogenblik.

Uit Indië aangekomen, met het streelend voor[illegible] van eene millioen te zullen trouwen, en nu aan[illegible] om binnen weinige minuten het huis te aansch[illegible] hetwelk zijne jonge verloofde bevatten moest, [illegible] iets beleeft een sterveling hoogstens éénmaal.

ALBERT beefde van vreugde op het zien va[illegible] Italiaansche lustpriëel, door welks weelderig [illegible] hij donkere lokken en witte gewaden schemere[illegible] Daar immers toefden zijne toekomstige familie, zij[illegible] luk, zijn rijkdom. Aan het einde van de laan [illegible] hij van zijn paard, beklom het terras, en sp[illegible] buitengewone verrukking den naam van mevrou[illegible] MELLAN en den zijnen uit. Een groep jonge he[illegible] en dames hief zich op dezen roep zwijgend van [illegible] zitplaatsen op, en staarde verwonderd den on[illegible] den aangekomene aan.

ALBERT DE KERBRIANT was niet minder ge[illegible] over deze koele ontvangst. Het kwam echter [illegible] op, dat hij zich in de woning kon vergist heb[illegible] en zeide dus, op verontschuldigenden toon: — Ve[illegible] mij, ik verkeer in eene dwaling, hetgeen niet te [illegible] wonderen is, daar zoo vele landhuizen hier zo[illegible] nommers zijn. Ik heb dit huis voor een ander [illegible] nomen, en evenwel komt het geheel met de ge[illegible] aanduiding overeen.”

— Misschien hebt gij u niet vergist, sprak een [illegible] jaarde vrouw, — wij wonen eerst sedert eenige [illegible] ken hier. Vóór ons heeft hier inderdaad eene [illegible] vrouw DE MELLAN gewoond.

De pachters in den omtrek hebben het ons ge[illegible] en zullen het u waarschijnlijk ook gezegd heb[illegible]

— Mevrouw DE MELLAN is dan misschien va[illegible] naar de stad verhuisd? vroeg ALBERT.

— Neen, mijnheer, zij is met hare dochter [illegible] schoonzoon op reis gegegaan.

— Met haren schoonzoon? gilde ALBERT.

— Met haren schoonzoon, of ten minste [illegible] jongen man, die hare dochter huwen zal.

ALBERT verzamelde al zijne krachten, om niet [illegible] onbekenden, bij welke hij zich bevond, de gewa[illegible] dingen, die hem bestormden, te laten blijken [illegible] gedwongen kalmte sprak hij: — Vergeeft mij, [illegible] ik in bijzonderheden trede, die u welligt onbe[illegible] mogen voorkomen. Hebt gij welligt ook den [illegible] hooren noemen van den man, die mejuf[illegible] MELLAN trouwen zal?

— Die naam is vrij bekend, hervatte de bejaarde dame. De bedienden der pachters uit de nabuurschap hebben dien dikwijls genoemd, en van daar weten wij, dat het zekere ALBERT DE KERBRIANT is, die aan de jonge ANNA verloofd is.

— Juist, dezelfde, hervatte ALBERT.

— Gij ziet dus, dat wij wèl onderrigt zijn, ging de dame voort. Op dit oogenblik moet het huwelijk voltrokken zijn.

— Met den heer DE KERBRIANT? vroeg ALBERT op een' toon, die zijne toehoorders onthutste.

Alle hoofden knikten toestemmend.

— Met den heer DE KERBRIANT? herhaalde ALBERT op den toon der vertwijfeling. Dat is onmogelijk: want *ik* ben ALBERT DE KERBRIANT; *ik* kom hier om met ANNA DE MELLAN te trouwen! Dat is een helsch geheim! De een of andere schelm moet mijne brieven onderschept en mijn' naam aangenomen hebben. Eene verschrikkelijke ontdekking!

[illegible] zonk op de bank in het priëel neder en wischte [illegible] de zweet van zijn voorhoofd. Spoedig, echter, [illegible] de toorn de overhand op de ontsteltenis. [illegible] greep, dat hij al zijne gedachten verzamelen [illegible] kalmte en bedaardheid behoefde, om den [illegible] dergelijke voorbeeldelooze schelmerij te achterhalen. Hij sprong op, verontschuldigde zich wegens de [illegible] gemaakte stoornis, en spoedde zich naar de [illegible] pachthoeven om nader den dag, het uur [illegible] der DE MELLAN's en de rigting harer reis [illegible] komen.

[illegible] hij hierin geslaagd was, ijlde hij naar Marseille en doorliep de voornaamste hôtels. In het *Hôtel des Empereurs* herinnerde de waard CASTEL zich terstond [illegible] vrouwen en den heer, die gedurende twee dagen [illegible] vertoefd hadden, en van daar naar *Barcelona* waren onder zeil gegaan. CASTEL gaf zelfs aan den jongen zeeman den naam des bankiers op, wien hij den voorgegevenen DE KERBRIANT aanbevolen had, toen [illegible] een' wissel van 15,000 franken voor zijne schoonmoeder verlangde.

ALBERT vloog naar den bankier en vond niet alleen de opgaven des waards bevestigd, maar ook zijne [illegible] nagemaakte hand op den wissel. Hij begreep, dat hij met een' geslepen bedrieger te doen had, vermoedelijk met een' misdadiger, die den kerker ontvlugt was. Hij nam extra-post en in vijf uren tijds was hij weer te Toulon. Bij den commissaris van het *Bagno* verkreeg hij het signalement van CARDAN, [illegible] ontvlugten boosdoener: een zijner vrienden verschafte hem een' brief aan den Franschen consul te Barcelona, en zoo scheepte hij zich nog denzelfden avond naar Barcelona in.

[illegible] Eene minuut te verliezen, konde het onheil doen vermeerderen, dat zich ligt niet weder herstellen of [illegible] liet. ALBERT verzuimde alzoo, zoodra hij te Barcelona voet aan land had gezet, geen' oogenblik, om zich tot den Franschen consul te begeven. Het was reeds avond. Toen hij aan des consuls woning [illegible] sloeg het negen uur. Op zijne vraag kreeg hij tot antwoord, dat de consul in de Italiaansche opera was. ALBERT spoedde zich dus naar den schouwburg, en liet zich de loge van den consul aanwijzen. [illegible] pligtplegingen trad hij dezelve binnen, maakte [illegible] verontschuldiging wegens deze onverwachte stoornis [illegible] overreikte zijnen brief van aanbeveling. Nadat de consul dien gelezen had, en in korte trekken ALBERT's toestand had afgeschilderd gezien, verzocht hij hem hem in het achterste gedeelte der loge te volgen, waar zij ongestoord spreken konden. De mededeeling, welke hij den jongen zeeman gaf, was de volgende: »Een onbekende, [illegible] ik moeijelijk kan bepalen, is voor drie [illegible] bij mij gekomen, en heeft zich onder den naam [illegible] DE KERBRIANT bij mij aangediend. Hij verhaalde mij, dat hij plan had om met zijne verloofde en zijne schoonmoeder zich eenigen tijd in Spanje op te houden, en dat hij na den afloop van zijn' rouwtijd voornemens was te trouwen. De manieren van dezen persoon kwamen mij zonderling voor. Het was [illegible] mengeling van bestudeerden takt, van edele [illegible] gemeene uitdrukkingen. In zijne houding had hij eene gedwongene kalmte, welke met zijne herhaalde plotselinge bewegingen in weerspraak was. Hij bezocht mij, zeide hij, vooreerst, om mij zijne opwachting te maken, ten andere, om eenige inlichtingen te vragen nopens de in een vreemd land bij een huwelijk vereischt wordende plegtigheden en vormen. Ik gaf hem alle opheldering, die hij wenschte. Sedert dat eerste bezoek heb ik hem tweemalen weer bij mij gezien, en dezen avond kunt gij hem zien in [illegible] sche loge tegenover ons, in gezelschap van die beide dames. Het signalement, hetwelk gij mij gegeven hebt, is in allen opzigte gelijkend en overeenkomend, behalve alleen wat aangaat zijne haren; deze zijn als blond en eenigzins kort opgegeven, en ons individu draagt zwart en tamelijk lang haar. Dergelijke verandering kan echter ieder kapper of pruikenmaker daarstellen; en het is ligt uit te vinden, of dit plaats gehad hebbe, of niet.

ALBERT verzocht den consul hem eene plaats in zijne loge voor eenigen tijd in te ruimen en het oogenblik daarop volgende wierp hij bespiedende en doordringende blikken in de loge aan den overgestelden kant. Naauw had hij zijnen man in het oog gekregen, of hij bemerkte, dat dezen het onophoudelijk gadeslaan en het oog van ALBERT lastig werd en onrustig maakte. Terwijl het publiek vol geestdrift een Italiaansch duet toejuichte, bleef CARDAN in eene diepe bewegingloosheid daar zitten. In zijne zwarte kleeding, met zijn geelkleurig boeven-gelaat, zijn' strakken blik, en veelbeteekenend gefrons der wenkbraauwen, geleek hij een' demon, die een helsch plan beraamt. Als een sterksprekend tegenhanger zat daar ANNA, geheel en al weggesleept door de onschuldige vreugde, die het spel haar gaf, — der duive gelijk, die naast den havik op denzelfden tak gezeten is.

In het volgende tusschenbedrijf stond ALBERT op, groette den consul met de vertrouwelijke buiging, die ons zegt: ik kom zoo weder, — en begaf zich naar de loge van CARDAN. Na een tweemaal herhaald geklop ging de deur open. ALBERT, zonder de loge binnen te treden, sprak bedaard en hoorbaar: — mijnheer ALBERT DE KERBRIANT?

— Om u te dienen, hervatte CARDAN.

— Ik wenschte een paar woorden met u te spreken.

CARDAN stond op, niet zonder eenige verlegenheid te verraden, en ging naar buiten in den gang.

— Ik spreek dus tot den heer ALBERT DE KERBRIANT? vroeg ALBERT.

— Juist, — antwoordde de boosdoener met eene gesmoorde stem.

— Zijt gij er wèl geheel zeker van?

— Hum, eene zonderlinge vraag! hernam CARDAN glimlachend.

In den eigen oogenblik greep ALBERT den pruik zijns tegenstanders, ontblootte het kaalgeschoren hoofd, en riep, met luider-stemme: — Gij zijt een bandiet uit het Bagno van Toulon.

Met een' raauwen gil, die als het gebrul eens roofdiers door den schouwburg weergalmde, trok de ontmaskerde booswigt een' dolk om zich van zijn' dreigenden vijand te ontdoen. ALBERT, echter, die op iets dergelijks verdacht was, greep zijn' arm en drukte den woedenden CARDAN tegen den muur. Op zijn geroep kwamen eenige lieden uit de aangrenzende loge en eenige politie-dienaars hem ter hulp en maakten zich van den moordenaar meester. ALBERT greep hem van achteren in den rug aan, rukte hem zijn rok, vest en hemd van den schonder, zoodat de daarin gebrande letters T. F. (*travaux forcés*) te voorschijn kwamen. Een gemompel van verbazing verspreidde zich door de omstanders. ALBERT leverde den boosdoener aan het geregt over, en begaf zich toen naar de loge van mevrouw DE MELLAN.

Deze en hare dochter luisterden met angst en vrees naar het gewoel en de opschudding, die in den gang heerschten, en waagden het niet zich in de nieuwsgierige menigte te mengen, die van alle kanten toestroomde. Eensklaps trad de consul binnen, vergezeld van eene persoon in het uniform der Fransche marine en zeide: ik verzoek u, mijne dames, mijn' arm aan te nemen en mij in mijne, dat is, in uwe woning te volgen, want mijn huis staat voor alle Franschen open.

Te zeer ontsteld, om eene vraag om opheldering te doen, voldeden beide vrouwen aan het gedane verzoek. De weduwe nam den arm van ALBERT aan, ANNA dien des consuls. Bij het uittreden des schouwburgs, zagen zij bij den schijn van het kroonlicht, dat den gang verlichtte, een' kaalhoofdig en bleek mensch met bloote schouders, tusschen de policiedienaars geleid, en van het geschimp en het hoongelach der menigte vervolgd.

— Mijn God, dat is ALBERT, riep mevrouw DE MELLAN uit.

— Neen, mevrouw, zeide de consul; die mensch is niet ALBERT DE KERBRIANT. Hij is een bandiet, die een schandelijk ontwerp tegen u en uwe dochter gesmeed heeft. Hij is een den kerker van Toulon ontvlugte galeiboef, die het brandmerk T. F. op zijn' schouder draagt, hetgeen gij zelve zien kunt, zoo het gedrang u toelaat hem nabij genoeg te kennen.

Mevrouw DE MELLAN was sprakeloos van ontsteltenis; in het huis des consuls kwam men tot wederzijdsche verklaringen, bij welke het verbazen over de vermetelheid des misdadigers zich met den schrik over de gevolgen van eene vertraagde ontdekking der waarheid mengde. Ten gevolge dier opheldering waren beide vrouwen te zeer geschokt, om den waren bruidegom terstond met die hartelijke vreugde te bejegenen, die hij verdiende. Den volgenden dag, echter, waren zij genoegzaam tot bedaren gekomen, om haren redder in het bezit en het genot van alle regten te stellen, van welke de misdadige CARDAN zich had weten meester te maken; en aan den disch des Franschen consuls werd vastgesteld, dat het huwelijk van ANNA en ALBERT in de Lodewijkskerk te Toulon zoude plaats grijpen, en dat de admiraal zoude verzocht worden de huwelijks-akte te onderteekenen.

Het huwelijk werd op denzelfden dag voltrokken, waarop CARDAN weder in het Bagno teruggebragt en VALENTIN PROGHERA gevat werd, om aan het geregt overgeleverd te worden, hetwelk hem, als den handlanger van CARDAN en den medepligtige aan den diefstal in het huis van mevrouw DE MELLAN, later eene gelijke bestemming gaf als zijn' meester gegeven was.

Ingezonden stukken.

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

Bij de Staten-Generaal is dezer dagen ingekomen een ontwerp van wet tot heffing van onderscheidene nieuwe bepalingen, waaronder eene, strekkende om op de ambten, tractementen, wachtgelden en pensioenen, kortingen van 5 à 10 pCt, als belasting te doen heffen. Van eene zoodanige belasting was reeds lang sprake; en ieder waar Nederlander zoude zich ongetwijfeld opofferingen getroosten, tot het in evenwigt en regelmaat brengen van den benarden staat van 's lands financiën, indien deze belastingen op eene gelijke schaal, zoo als de regtvaardigheid dit eischt, worden opgelegd; maar, zoo als de maatregel thans door het gouvernement, of beter gezegd, door den nieuwen minister van financiën opgedischt, aan de Kamer wordt voorgesteld, moet dezelve eene algemeene ontevredenheid verwekken.

Hoezeer een oningewijde kennis in ons hedendaagsch financie-stelsel hebbende, zal het mij, zoo ik vertrouw, niet ten kwade worden geduid, indien ik langs dezen eenvoudigen weg, den Edelmogenden heeren der Tweede Kamer eenige aanmerkingen onderwerp, ter voorkoming van ontevredenheid, die het gevolg zou kunnen zijn van ondoordachte voorstellen.

1o. Sedert verscheidene jaren is er eene algemeene verwachting geopperd, op het tot stand brengen eener organisatie van het personeel der verschillende ministeriën; namelijk, door het getal ambtenaren en gemploijeerden, bij ieder ministerie werkzaam, van af den eerstvolgenden op den minister te bepalen, en de tractementen aan de verschillende betrekkingen verbonden af te bakenen; en zulks in stede van het verleenen van verhooging van tractement als *douceur* aan het welgevallen van de ministers (die van oorlog uitgezonderd, omdat de tractementen bepaald zijn) over te laten, zoo als thans schijnt te bestaan. Zoo zullen, bij voorbeeld, de adjunct-commiesen van *f* 700 tot *f* 1500 's jaars, met eene verhooging van *f* 200 en meer elk jaar te bekomen, liever adjunct-commies blijven, dan tot commies met *f* 1000 te worden aangesteld. Even zoo is het ook met andere betrekkingen, waaromtrent door de willekeurige beschikkingen aan de ministeriën, 's lands gelden, ten onnutte gebezigd en verkwist worden, terwijl er door het personeel en de tractementen der ambtenaren van ieder ministerie vast te stellen, eene zeer aanzienlijke som, die op den thans bestaanden voet voor de schatkist onherroepelijk verloren gaat, zoude kunnen bezuinigd worden.

2o. Hoezeer bij het ministerie van oorlog, ten aanzien van het personeel en de daaraan verknochte tractementen nieuwe bepalingen zijn vastgesteld, die zoo als men toen wilde doen voorkomen, vermindering bij dat departement moesten te weeg brengen; zoo is het immers gebleken, dat de inrigting daarvan en de uitgaven voor bureaukosten bij dat ministerie kostbaarder dan in vroegere jaren, de voorname oorzaak daarvan schijnt in de tractementen, toelagen en gunsten aan de officieren en onder-officieren, daarbij werkzaam, te vinden te zijn. Tot ondersteuning van deze meening kunnen wij aanvoeren: dat de zamenstelling van dat departement p. m. bedragen zal de geringe som van *f* 185,620.25 als —

ƒ19,400 voor het kabinet; ƒ29,000 voor de afdeeling secretarie; ƒ42,200 voor het personeel van ons legertje; ƒ16,200 afdeeling artillerie; ƒ39,776.25 afdeeling genie; ƒ42,850 voor afdeeling administratie en het bureau van de geneeskundige dienst, en ƒ5694 voor fourage, tegen 60 c. berekend, ongerekend de diverse schrijfbehoeften, drukloonen, schoonhouden der gebouwen, brand, vuur en licht, boden en verdere bediening; dit alles voorzeker ook nog een sommetje uitmakende.

Mijne bedoeling is geenszins om deze officieren en de verschillende onder-officiers, welke laatsten als klerken van de 1ste, 2de en 3de klasse eene som van ƒ52,950 verslinden, van eene billijke toelage te versteken, maar om dezelve niet zoo schreeuwend en in het oogloopend boven de bij de korpsen dienende officieren en onder-officieren te bezoldigen, vermits ik niet inzie, dat de verdiensten van eerstgemelden, die immers bij louter toeval daar aangekomen, droog en wel in eene geslotene kamer en nog hoogstens 8 uren per dag achter de lessenaar doorbrengen, met die van den officier, die in regen, wind, sneeuw en koude, van 's morgens vroeg tot laat in den avond, het grootste gedeelte van 24 uren in de open lucht in dienst rondzwerven; zoo veel uitsteken, om daarmede zoo in het oogloopende verhooging, door aan alle kavallerie tractement te geven, de kapiteins als ritmeesters kommandanten, te regtvaardigen. Ik heb er vrede meê, dat men hun, zoo als het ten allen tijde bepaald was, eene zoogenaamde toelage bij het tractement van het wapen, waar zij bij dienden en bij onderhouden blijven, geve; maar dezelve moet nimmer hooger gaan dan ƒ200 voor 1ste en 2de luitenants; ƒ250 voor de kapiteins; ƒ400 voor de hoofd-officieren en ƒ500 voor die belast zijn met de directie van iedere afdeeling; en de onder-officieren konden in stede van op een vast tractement van ƒ600, ƒ750 en ƒ900 's jaars, zoo als vroeger, met de soldij aan hunnen rang verknocht, bij een der korpsen te 's Hage in garnisoen in subsistentie worden opgenomen, en hun boven die soldij eene toelage van ƒ20 tot ƒ30 's maands worden toegestaan, terwijl men daar ook bij de militaire akademie te Breda, (waarvan het bedrag der tractementen en fourage van het personeel tot p. m. ƒ108,000 is aangevoerd, onbegrepen alle andere kosten, die voorzeker niet gering zijn), ten aanzien van de tractementen en toelagen van de officieren-onderwijzers aldaar zou moeten handelen; doch zoo wel voor deze als alle geëmployeerde officieren, zonder uitzondering, voor die der intendanten te maken, moest men geene fourage te goed doen; want welk eene verhouding is deze? fourage aan officieren te geven, die niet anders dan achter den lessenaar zittende dienst presteren, terwijl een majoor, kommanderende eene batterij veld-artillerie, waarmede hij, ministens genomen, viermaal in de week moet uitrukken, ter nauawernood tot hiertoe de permissie heeft gehad, om slechts een paard op rekening van den lande te kunnen voeden.

Wanneer men in dergelijke onnuttige uitgaven, in de twee punten hier boven vermeld, bezuinigingen trachtte daar te stellen, het zoude tot algemeen herstel van 's lands gelden medehelpen, en geene algemeene ontevredenheid verwekken, gelijk het geval moet zijn, wanneer men anderen op eene onbillijke wijze tracht te beknibbelen, en te ontnemen wat hun van regtswege toekomt.

Terugkomende op de voorgestelde wet tot heffing van belastingen op ambten, tractementen, enz. neem ik de vrijheid den Staten-Generaal in bedenking te geven, of het niet raadzamer ware:

1o. dat ieder gesolveerde of gepensioneerde beneden de ƒ1000 vrijdom van belasting zoude hebben, even als het voor de bezoldigde geestelijken, de 1ste en 2de luitenants der landmagt en de luitenants der 1ste en 2de klasse der Nederlandsche marine, voorloopig voorgesteld is; wij meenen op dezen billijken vrijdom gerustelijk te mogen aandringen, op grond, dat de meeste bezoldigde ambtenaren of gepensioneerde beneden de ƒ1000, uit hoofde hunner talrijke familie, zich zeer veel ontberingen moeten getroosten, om hunne huishouding op eene fatsoenlijke wijze in te rigten en voor de opvoeding hunner kinderen te zorgen; terwijl het immers al weder geene verhouding is, om bezoldigde geestelijken, die boven en behalve stilzwijgende emolumenten, een vast tractement van 600 tot 800 gulden 's jaars genieten, zoo mede 1ste en 2de luitenants der landmagt, en de luitenants der 1ste en 2de klasse op non-activiteit der Nederlandsche marine p. m. van 700 à 900 gulden, genietende vrij van belasting te stellen, en bezoldigde ambtenaren van ƒ300 benevens gepensionneerde kapiteins, het maximum ƒ800 's jaars hebbende onder eene belasting van 5 pCt. te doen gebukt gaan.

Ware het niet beter, wanneer men al tot het heffen van belastingen op bezoldigde ambtenaren, gepensioneerden, enz. moet overgaan, die heffing naar den volgenden maatstaf in te rigten? als!

A. dat ieder individu, die een tractement of burgerlijk pensioen geniet van ƒ1000 tot ƒ1500 zal moeten missen ½ pCt. van ƒ1500 tot ƒ2000 1 pCt. van ƒ2000 tot ƒ2500, 1½ pCt. van ƒ2500 tot ƒ3000; 2 pCt. en zoo vervolgens met verhooging van een half pCt. op ieder ƒ500 inkomen meer, hoe hoog ook de bezoldiging, het tractement, of pensioen wezen moge.

B. dat er geene verdere kortingen of belastingen op de militaire pensioenen zullen geheven worden; de militaire pensioenen zijn op grond van de wet een *verkregen regt*, dat ieder militair bij het uittreden van den dienst stilzwijgend bekomt; dat pensioen wordt hem na verloop van 40 trouw geblevene jaren dienst, (zijn campagnes daaronder begrepen) gewaarborgd, berekend naar evenredigheid van den rang, dien hij bij het leger bekleedt, terwijl bij diezelfde wet stiptelijk bepaald is, dat op het pensioen, met uitzondering van de gewone contributie voor de weduwe- en weezen-kas, *geene kortingen zullen mogen worden bewerkstelligd.*

Wanneer deze aanmerking soms voor eene tweeledige beschouwing vatbaar mogt schijnen, zij het mij vergund, om ten aanzien der gepensioneerde officieren van het Indisch leger, alhier te lande verblijvende, de Kamer te verwijzen naar de artikelen:

»Nadere bedenkingen op het fonds der verhoogde »pensioenen van de landmagt in Neêrlands Oost-»Indië" en »Oorzaken van den insolventen staat van het weduwe- en weezen-fonds der officieren van dat zelfde leger," opgenomen in het *Algemeen Handelsblad* dd. 22 october en 31 december 1841, nos. 3107 en 3167, en hun edelmogenden in overweging te geven: of het billijk zoude zijn het pensioen der zoo evengenoemde gepensionneerde officieren op nieuw met eene korting te onderdrukken, zonder in aanmerking te nemen, dat zij reeds sedert 1 januari 1842 even als de officieren die in Indiën actief dienen, en bij gevolg de helft minder inkomen hebben, buiten hunne schuld onder 6 pCt. korting gebukt gaan, vooral drukkend is dit op het verhoogde pensioen, dat bij misluiting volgens de instelling van dat fonds het eigendom kan ieder officier is; terwijl het gouvernement, zonder de minste bemoeijenis, regtens daarvoor slechts als beschermer optreedt, en daar over derhalve in geen geval noch van 's lands wegen noch door derden mag worden beschikt.

's Gravenhage, augustus 1843.

Een voorstander van regt en billijkheid. *V. D.*

Advertentiën.

Getrouwd: *J. G. HOONHORST SCHMIDT*, en *H. VAN SANTEN.*

ZWOLLE, den 24sten Augustus 1843.

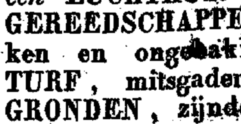
Heden beviel van eene DOCHTER vrouwe *J. C. VAN DAALEN*, geb. *CAU.*

BENNEKOM, den 24sten Augustus 1843.

§ § § Men is voornemens op *Dingsdag den 12den September* 1843, des voormiddags om 11 uur, ten huize van den Heer *J. B. SCHEUER*, in het Logement *de Zeven Provinciën* te *Zwolle*, door het ministerie van den Notaris Mr. *J. A. VAN ROIJEN* te *Zwolle*, te doen inzetten, en 14 dagen later, terzelfder uur en plaats, in het openbaar aan de meestbiedenden te verkoopen:

Eene in volle werking zijnde en welbeklante STEENFABRIEK, uitgeoefend wordende onder de firma van de Erven *DAENDELS*, staande en gelegen tusschen de Steden *Zwolle* en *Hattem*, aan den *Gelderschen IJssel*, en bestaande in: *twee* OVENS van 13 en 8 monden, WERKBAAS-WONING, met TUIN en STALLINGEN, *drie* ARBEIDERS-WONINGEN, BERGSCHUUR, *acht* HANG- of DROOGHUIZEN, *een* LUCHTHUIS, al de bij de Fabrijk behoorende GEREEDSCHAPPEN, PAARDEN, voorradigen gebakken en ongebakken STEEN, den voorraad van TURF, mitsgaders de daartoe behoorende KLEIGRONDEN, zijnde WEIDE en BOUWLAND, voorkomende op den Kadastralen legger der Gemeente *Hattem*, Sectie A. No. 5 tot en met 29, groot 39 Bunders, 61 Roeden en 20 Ellen.

De Goederen zullen eerst in Perceelen, vervolgens in onderscheidene zamenvoegingen, en eindelijk de geheele Fabriek in éêne massa worden geveild. De voorwaarden en eigendoms-bewijzen zullen in tijds bij voornoemden Notaris ter lezing liggen, terwijl men de noodige informatiën zal kunnen bekomen bij de Heeren *H. PENNINK*, Notaris te *Hattem* en *F. R. WUBBENHORST*, Commissionair te *Zwolle.*

Krachtens bedongen onherroepelijke volmagt zal, op Maandag den 4den September 1843, des voormiddags om 10 uur, in het Logement *de Kroon*, te *Dieren*, publiek met hoogen worden ingezet, om drie weken daarna, of op den 25sten September 1843, terzelfder uur en plaats, finaal te worden verkocht:

Een HUIS en SCHUUR, waarin *twee* WONINGEN, met hunne ERVEN en aangelegen TUINGROND, groot 33 Roeden en 48 Ellen, staande en gelegen aan den Straatweg, bij het Dorp *Dieren*, bijna grenzende aan de Rivier *den IJssel*, Sectie D, No. 221, 222, 223, 224 en 225 der Gemeente *Dieren.*

Informatiën ten Kantore van den Notaris Mr. *E. Æ. HOOGLANDT*, te *Barneveld.* — *Brieven franco.*

† † † Op Donderdag den 31sten Augustus des voormiddags ten 10 ure, zal, a Huis in de Roggestraat, No. 246, te *hem*, in het openbaar voor kontant geld verkocht:

MEUBELEN en HUISRAAD, een STAANDE LENDE KLOK, BEDDEN EN TOEBEHOOREN, NEN en PELLEN, ELLE-WAREN en eenig GOED.

Te zien daags te voren, van des morgens tot des namiddags 3 ure.

Oproeping van Schuldeischers.

Ingevolge bevelschrift van den Edel Achtbaren Mr. *ROBIDÉ VAN DER AA*, Regter-Commiss in het Faillissement van *FRANCIS JOSEPH MALDANER*, *JUNIOR*, te *Arnhem*, worden deze alle bekende en onbekende Schuldeischers dezen gefailleerden, welke op de eerste vergader der Schuldeischers, op den 24sten Augustus 18 niet verschenen zijn, andermaal opgeroepen, om persoon of door eenen gemagtigden te verschijnen, Vrijdag den 27sten October 1843, des voormidd ten negen ure, in het Paleis van Justitie te *Arnh* ten einde tot de verificatie hunner schuldvordering over te gaan.

H. BROUWER
Curator.

† † † Namens de Edel Achtbare Heeren CU TOREN VAN HET STEDELIJK GYMNAS TE *ARNHEM*, wordt bij deze kennis geven aan Ouders of Voogden, die mogten verla hunne Kinderen of Pupillen de LESSEN aan noemde inrigting te doen bijwonen, dat de aan dier Lessen bepaald is op Woensdag den 6den tember eerstkomende; als ook, dat de Comm om te onderzoeken, of de Adspiranten de vere kundigheden bezitten, te dien einde op Zaturdag 2den September, des namiddags ten twaalf ure vaceren.

De Rector van het Stedelijk Gymnas
J. W. ELINK STERK

Aanvraag voor Gelden op Hypotheek.

Men verlangt, als eerste Hypotheek, onder band van ongebouwde Eigendommen van beste innerlijke waarde, gelegen in de Provincie *Utre* ƒ170,000, tegen eene rente van 4½ pCt. met sing bij Termijnen. — Adres met *franco Brie* onder Letters H. O., bij *J. H.* en *G. VAN TEREN*, Boekverkoopers in de Hartenstraat *Amsterdam.*

H. N. BOLT,
uit Hamburg,

Berigt het geëerde publiek, dat hij alhier ge veerd is met *drie* buitengewone KLEINE M SCHEN, welke de eer hebben gehad zich op 13den junij, te *'s Gravenhage* op het Paleis van Majesteit den Koning te hebben gepresenteerd, en al eene Pantomimische Scène hebben uitgevoerd, door zij Hoogstdeszelfs bijzondere goedkeuring he mogen wegdragen. Deze Kleine Familie mag met het zeldzaamste wonder genoemd worden, te daar men bij hen geene mismaakte dwergen aansch maar, als het ware, verrast wordt door schoon- en welgemaaktheid:

Zij hebben op de laatste *Rotterdamsche Ker* den grootsten bijval gevonden en hopen dien oo te verwerven. Hun verblijf is alhier tot aanst Zaturdag. Vertoonplaats in het Logement van Weduwe *T. DAHMEN*, op de Markt, te *Arn*

Entrée eerste rang 49 Centen;
» tweede rang 25 Centen. Te zien van morgens elf ure, tot des avonds elf ure.

BAL

ten Huize van *G. VAN BERKUM*, in de Ko straat, te *Arnhem*, op Woensdag en Dond avond eerstkomende.

Aanvang ten 7 ure.

COMPAGNIE FRANÇAISE DES PROVINC *sous la Direction de Mr.* ALEXANDRE ET PAGNIE, *Directeur du Théâtre royal Franç* Milan.

Mr. FONTBONNE, 1er *rôle.*
» HADINGUE *Jeune*, 1er *rôle*, *jeune prem*
» ADOLPHE, *second amoureux.*
» PERRET, 1er *comique.*
» LEMONNIER, *second père et* 3eme *rôle.*
» CHARLES, *second comique.*
» ARTHUR, *utilité.*
Mlle CAMILLE *Jeune*, 1er *rôle*, *forte jeune mière.*
» SOPHIE CAMUS, *jeune première*, *De*
Mme HADINGUE, *ingénuité.*
» FONTBONNE, *duègue et mère noble.*
» LEGLEU, *seconde amoureuse.*
» DUMOULIN, *seconde amoureuse.*
Souffleur, *Chef d'orchestre.*

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 Aug. 2 El 6 Palm 1 duim; gew. 0 Duim;

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekd